

fikationer og med samme Arbejdsindsats giver Bevillingerne de forskellige Bevillingshavere Overskud, der varierer i urimelig Grad. Det fremhæves herved, at de store Indtægter ikke i Almindelighed ligger paa de store nyoprettede Teatre, hvor der maa gøres en særlig Arbejdsindsats med Hensyn til Teatrenes Etablering, men paa velbeliggende, mindre, alt eksisterende Teatre, hvor Bevillingens Meddelelse kun kan ses som en Gevinst skænket de paagældende af Samfundet.

§ 22 i Lov Nr. 105 af 31. Marts 1933 om Biografteatervæsenets Ordning indeholder ganske vist Hjemmel for, at Justitsministeren kan paalægge Biografteatrene en Afgift, men denne Afgift maa ikke udgøre mere end 10 pCt. af det Beløb, hvormed Overskudet overstiger 20 000 Kr.

Denne Hjemmel har Justitsministeriet benyttet, idet der er paalagt alle Biografteatre, der har haft et Overskud paa over 20 000 Kr. en Afgift paa 10 pCt. af det overskydende Beløb. Undtagelse er alene gjort i to Tilfælde, hvor Bevilling er meddelt Institutioner med almennyttigt Formaal. I Finansaaret 1936—37 indbragte Afgiften godt 80 000 Kr., der i Overensstemmelse med Lovens § 22, sidste Stk., er anvendt som Tilskud til Institutioner med almennyttigt Formaal under Justitsministeriets Forretningsomraade.

Denne Afgift har imidlertid i de forløbne Aar vist sig at være altfor ringe til at afbøde den af Bevillingssystemet skabte Urimelighed. Det foreslaas derfor i § 27 at indføre en betydelig forhøjet Afgift, saaledes at Afgift svares af alle Biografteatre med Overskud paa over 10 000 Kr., og saaledes at Afgiften erlægges efter en progressiv Skala. Uanset denne Forhøjelse af Afgiften vil den resterende Del af Overskudet alligevel være saa stor, at den afgiver rigeligt Vederlag for Bevillingshavernes Indsats og tilstrækkelig Tilskyndelse til Udfoldelse af det fornødne Initiativ vedrørende Ledelsen af Teatret, jfr. Bemærkningerne til § 27.

Den foreslaaede Afgift vil efter de i Ministeriet foretagne Beregninger indbringe ca. 800 000 Kr. aarlig eller omtrent 10 Gange saa meget som den hidtil indvundne Afgift. Afgiften foreslaas tillagt Filmsfonden. Da tillige det ved Censureringen af Film indvundne Afgiftsbeløb med Fradrag af de til Driften af Statens Filmcensur medgaaede Udgifter foreslaas tillagt Fonden, jfr. § 22, vil denne aarlig komme til at disponere over meget betydelige Beløb.

Der kan derved gives Fonden et viderekækkende Formaal end foreslaaet af Udval-

get. Efter dettes Forslag skal Fondens Indtægter anvendes til Fremme af Filmens Udnyttelse i undervisningsmæssig, kulturel og kunstnerisk Henseende. Med de store Beløb, der efter Lovforslaget stilles til Raadighed for Fonden, faar denne imidlertid Mulighed for at virke paa en bredere kulturel Basis. Forslagets § 28 nævner derfor som Opgave for Fonden ikke blot de specifikke Filmsformaal, men tillige Støtte af almennyttige eller velgørende Formaal, herunder særlig dansk Teater og dettes Kunstnere. Da Filmen har forringet Teatrets Eksistensmuligheder, medens paa den anden Side den danske Filmsproduktion ikke kan opretholdes uden en dansk Teaterkunst, findes det rimeligt, at der gives Adgang til gennem Fondens Midler at yde Støtte til dansk Teater og dettes Kunstnere.

Som tidligere anført indeholder Loven af 1933 ingen Bestemmelser om Udlejning af Film. Saadanne foreslaas heller ikke af Udvalget, der forudsætter, at Filmsudlejningen som hidtil bliver fri Næring. Under Hensyn til, at Filmsudlejerne udøver den samfundsmæssigt meget vigtige Funktion at fremskaffe de udenlandske Film, der forevises her i Landet, har Justitsministeriet imidlertid anset det for uheldigt, at der ingen Betingelser er fastsat for Udøvelsen af denne Virksomhed, idet Udøverne end ikke behøver at være i Besiddelse af Næringsbevis. Ministeriet maa finde det paakrævet, at Virksomheden i hvert Fald kun udøves af Personer eller Selskaber, der opfylder Betingelserne for at faa Næringsbrev her i Landet. En hertil sigtende Bestemmelse er derfor optaget i Forslagets § 15, hvis Betingelser nøje svarer til de i Næringslovens §§ 3, 7, 8 og 9 for Opnaaelse af Næringsbrev foreskrevne Betingelser.

I øvrigt har man ikke ment at burde foreslaa Indskrænkninger i Adgangen til Filmsudlejning eller Fastsættelse af særlige Regler for denne, bortset fra Bestemmelserne i § 16, der tager Sigte paa at hindre en for Publikum uheldig Udnyttelse af Filmmarkedet fra Filmsudlejernes Side.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1.

Paragraffen er enslydende med § 1 i Loven af 1933, dog at Meddelelse af Bevilling til Biografteatre i saadanne bymæssige Bebyggelser paa Landet, der ved den sidst afholdte almindelige Folketælling havde over 5 000 Indbyggere, foreslaas henlagt fra vedkommende Amtmand til Justits-